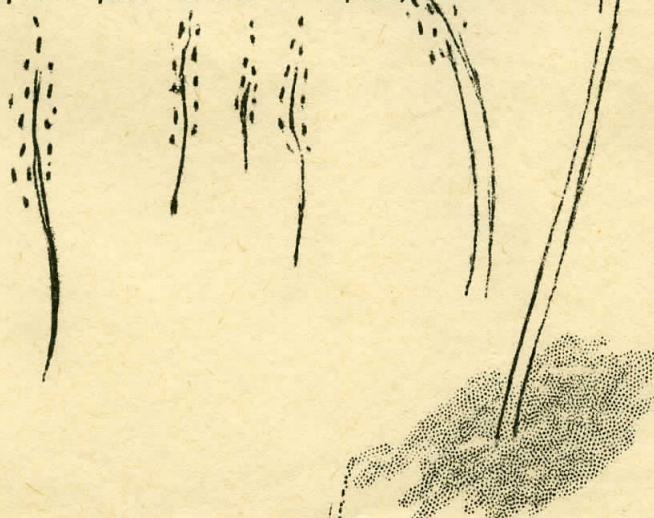

דברי הכפר

הַר אֵיךְ אֵיךְ לִפְי
שָׁרְעֵד בְּרוּחַ סֶתו
שִׁדָּה זָהָב דָּעַךְ פֶּאֶפֶל
וְהַדְלִיק נִרְוֹת חֶצֶב.

(מחור "יש פרחים" לנחן יונחן)

מס' 630
כב' באלול תשל"ט
14.9.79
כפר הנשיא

מה נעו

משפחת מדר חוגגת 25 שנה לנשואיהם. האם זה סימן "וחק" לגרעין ה'?

ביום שני היו אצלנו אנשי מגן דוד אדום ו-50 איש תרמו מדמם. המספר היה עולה בודאי אילו אנשי שנת הכשרה לא תרמו כבר לפני כחודשיים במבוא חמה.

שוש וריימונד, הלן ואיבן מצאו מקום חדש לחופש שנתי: חוף דור. הם ממליצים בכל פה ומזמינים מעוניינים לגשת אליהם ולקבל פרסים.

ממחלקת הבניין שלנו מוסרים שהעבודה במכבסה מתקדמת יפה. הפעם, שלא כמקובל אצלנו עושים שיפוץ מקסימום (ולא מינימום), מרחיבים, מגדלים, מתקנים ועושים מעל ומעבר למתוכנן. ובכן, התוכנית למכבסה לתפארת (כשהכל ייגמר).

ועוד מאותו מקור: הושלמה שחילת הצמחיה במסלעה על הרכס. הכדור (ז"א השקיה וטפול שוטף) עכשיו בידי השכנים.

ובקור מעניין, שכנראה לא רבים שמעו עליו: השגריר האמריקאי מקפריסין. אישיות חשובה זאת בקרה בישראל, ובשגרירות כאן נמסר לה שחובה לראות קבוץ. ואם כבר קיבוץ - הרי כפר הנשיא הוא היפה בארץ! הקביעה איננה שלי, אלא של אנשי השגרירות בתל-אביב. את פני האורח קבלו לו סגל וג'רי ניימרק.

שבת שלום
ציפורה

* על ההורים שלנו *
* לא מזמן חגגנו בשקט ובצניעה (במחסן) את *
* יום הולדתה ה-80 של סבתא מרקוסון. בהזדמנות *
* זו אני מרגישה צורך לבטא את הערכתי על *
* עבודת ההורים, שתרומתם בשטחים מסויימים *
* גדולה מאד. מוסר העבודה אצל הטבים והסבתות *
* גבוהה למדי - כולל אלה המבקרים לעתים קרובות *
* או רחוקות. נאחל לכולם שנים רבות של *
* בריאות והמשך חיי שיתוף איחון - ולכולנו - *
* שיהיה לנו יחס דומה לעבודה בזקנתנו. *
* מינה *

ובכן, מה משמע השבוע?

הלכתי ללקט חדשות. בכל אשר פניתי קדמו אותי בחתונות, הרבה חתונות. ובכן - אלה שקבלתי לגביהן אשור רשמי הן לאורית כהן ולרחלי מעין. מזל טוב לשתי הבנות, לבחירי לבן ולמשפחות. ואשר לשאר - בודאי נשמע עליהם בעתיד.

חזרו - פול וג'ואן אנגל, אשר נישאו בחו"ל. מזל טוב גם לכם והשחלבות קלה ומוצלחת.

ועוד לחוזרים: משפחת עדר, אשר בלחה בחו"ל; מיכל סגל, אשר "דברה בפרחים" בהולנד (ישר לחתונות שבכיתה דרור!), לארי ברקוביץ, ששהה באנגליה לרגל פטירת אביו. שמענו גם שסטיב בן-יוסף מתכוון לחזור בקרוב.

ברוכים כל החוזרים!

נמסר שבאים אלינו שוב בני הזוג המבוגר ששהו כאן ככרפעמיים כמתנדבים ויעבדו בגינות הנוי.

זוכרים את טוני ינסיס שהיה תלמיד האולפן לפני למעלה משנה? זה עתה חזר ארצה כעולה חדש והוא מתכוון להתגייס לצה"ל ומבקש להיות מאומץ אצלנו.

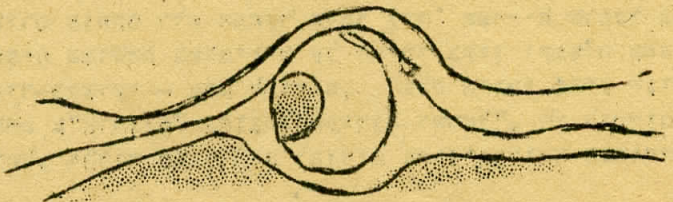
ויטה נסעה לאמה החולה בניו זילנד.

שלום שלום למיכאל ארנברג שנוסע לחו"ל ללמוד.

גם הנרי שפרונג בנוסעים ... יושא לארה"ב, להשתלמות בחברת טלדיין, אשר ממנה קונה המפעל ידע. נסיעה זאת היא במסגרת העלאת הרמה המקצועית במחלקת החמרן. הנרי רק אחד מרשימה שלמה של "מחמחים".

ויש עוד "סטודנטים", אם כי לא כל כך רחוק. שאול סמברג ומוסי בלו שבוע למודים בקורס לעובדי תעשיה בגבעת חביבה.

אביבה גולדברג בבית החולים בצפת. החלמה מהירה!

בינינו לבין עמנו

מן הכיתה לחרושת

כששנת הלימודים נפתחה בתחילת החודש, אותו יום מיוחד - שהוא תרכובת של ארוחת בוקר נחפזת, נסיעה באוטובוס מלוכלך והסתכלות באותם הפנים הצעירות, שראיתי לפני חודשיים וחצי - עבר עלי בלי התרגשות מיוחדת, כי לא חזרתי לבית הספר. מאז סוף חודש יולי אני עובד במפעל במחלקת הווארן ואין בטחון שאשוב אי פעם לשטח ההוראה הפעילה. כיום, אחרי למעלה מ-20 שנה כמדריך-שליח-מורה-מחנך שבתי אל הרעש והחום, הטכניקה והעשייה של בית-חרושת. אחרי הפסקה של 28 שנים, חזרתי ל"הבונים", שהכרתי בעודו במנסורה כבית יציקה פרימיטיבי, שבו כל יציקה מוצלחת היתה מעין נס מן השמיים.

שואלים אותי: "מדוע אתה, מורה מנוסה, מחנך בעל נסיון, איש שלא פעם העיד על עצמו שההוראה בוערת בעורקיו כקדחת, בורח מן המערכה?" או "סוף-סוף החלטת לעבוד קצת, אה?" או "מה זר, שנת שבחון?"

הסיבות להחלטה, לנסות למצא עבודה שבה אוכל לעסק עד שהזמן ותכתיבי הטבע יאלצו אותי לשבת על ספסל הפנסיונרים המתחממים בשמש שהיא תמיד חורפית, היו רבות: אין ברצוני לסיים כאחד המורים שתמיד מקריא מונוך אותם דפים שנודף מהם ריח העובש; יותר מדי פעמים מצאתי את עצמי במעוט - לפעמים מעוט של אדם אחד - במאבקי בעד חנוך קבוצי; הצורך לחשב על מה לעשות אחרי הפרישה אפילו אם אמשיך להיות מורה מבוקש ומתפקד עד יום הפרישה. ואולי בין המניעים החשובים העובדה שבאו אלי מן המפעל ואמרו "חלק מכשורך יכולים לתרום למפעל". אגב, אינני מבין את החברים שאמרו לי, ספק בצחוק ספק ברצינות "סוף סוף תתחיל להרויח את קיומך", כי תפקידי החנוך הם חיוניים והעבודה מלווה ניצוץ של אשראה. יש צוות במפעל ויש "עבודה עצמית" ולא רק "עבודה שכירה". אבל על המפעל ועל החנוך בודאי אכתב בהזדמנויות אחרות. רק רציתי שתדעו שלא ירדתי מן האולימפוס לבלות קצת במחיצתם של "עמך" - אני באמת מאמין שהעבודה היא חיינו - כל עבודה.

מחשבות על לימודים

עלי להודות מיד שמחשבות אלו לא שכנעו את ילדי-אני אם כי אני בטוח שפרות השכנועים מופיעים כעבור זמן. אינני מתכוון לכתב על אותם לימודים הקרויים פונקציונלים, כי המציאות בענפים מחייבת את הלימודים לרכש בדרך זו או אחרת את הידע שפתוח הענף מחייב. כאן אני בא לדון ולהתפלמס עם אלה שיוצאים "סתם ללמד כי בא לי ללמד". אני מאד בעד לימודים ואין כוונה לכתב בסוף המילים "אבל" ... נראה לי שיש מידה גדולה של אופנה או חסיפת הזדמנות ("שיהיה ... נוסח זה"ל). וגם לפעמים רצון להרחיב אופקים ולפגוש אנשים אחרים - ("אנא הכר את אשתי, שפגשתי בבחינות הגמר של ה-בי-אי ושממנה העתקתי את כל התשובות הלא נכונות!") יש בקרב צעירינו כאלה שחושבים שהמפתחות להצלחה בעולם הרחב עשויים בצורות תעודות: תעודת בגרות פותחת פשפש; תעודת B.A פותחת דלת פקידות בבנק; תעודת A.1 מקנה משרה כמנהל בית ספר (אם תרכש נסיון בשדה הקרב של לוח, גיר ומחברות), או אפשרות לפתח דיסקוסק; תעודת הדוקטורט פותחת דלת המחקר העקרי (דר' אפריים שוקעל מקבוצ עין החתול הרצה על מחקרו "השפעת צפייה ממושכת בטלביזיה על שרירי בעין וקמטים במצח") - ויש שנפשים יוצאת ללמד לא משהו מוגדר-מקצועי - סתם לימודים, לאלה הייתי מציע שני דברים שהם בהישג יד: אחד - שנה אחת ב"אורנים" בחוג ל"מקורות ישראל", שם לומדים הסטוריה יהודית, יהדות ומחשבת ישראל, והדבר השני הוא לימודים באוניברסיטה הפתוחה.

המשך בדף

המשך "בינינו לבין עצמנו"

באוניברסיטה הפתוחה אתה הוא המחייב. אפשר ללמד לקראת תאר ראשון במקצוע הומאני או מדעי או אפשר ללמד כי זה מהנה. אני, למשל, השתתפתי עד עתה בשבעה קורסים (2 במתי-מטיקה ו-5 בשטח הסטוריה יהודית ויהדות) ונהניתי מכולם. זה חייב אותי להקדיש בין 10-15 שעות בשבוע ללמידה אבל המאמץ היה כדאי, כי ספקטרום הקורסים הקיימים הוא רחב ומתרחב והדרבון לקרא ספרים נוספים במקצוע זה או אחר היה גדול כל כך, שמתוך רצון הקדשתי לא מעט מתקציבי לקנות ספרים. לא הצטרחתי להתמודד עם הבעיה של המרצה המסעם והסגירה של הופעת חובה לנושא שבחרתי "בלית ברירה".

מ ק ב ז

* כשרכז ועדת הקליטה הפורש הודיע בתוך הסקירה הסטטיסטית המסכמת תקופה - ש"בעשר שנים האחרונות עברו את המשק 3000 זמניים" (מתנדבים ואולפניסטים), אני הרגשתי כמו אדם שקבל חוקן. הוא לא נהנה מזה, זאת היתה חוויה בלתי נעימה, אבל אמרו לו שהיא נחוצה לקיומו התקין. האם באמת הגוף הקיבוצי שלנו לא יחיה בלי התופעה הזאת?

* ליד מיכל העתונים ראיתי קטע של עתון "המזיע" (של מי זה? של אגודת ישראל? של "טולל בונה"? של שניהם??) ובו מודעה באותיות קדוש לבנה:- "לאמהות של מלכות הכבישים!" "אנו פונים אליכן כאל נשים הגונות שחנכו את בנותיהן לשרות צבורי חיוני - שרות שבלעדיו מי יודע אם מספר תאונות הדרכים לא היה גדול יותר - אל תתנו את בנותיכן לעבודה זרה! בודאי ידוע לכן שלשם הקמת שדות התעופה בנגב עומדים להביא פועלים זרים מקוריאאה. התתנו לבנותיכן ההגונות, היהודיות לקוריאנים (עם שלא הוזכר בתנ"ך אפילו בנשימה אחת עם עמלק ומדיין)? האם העמל והשאיפה של העליה השניה והעליה השלישית על "עבודה עברית" ילכו לאבדון. תמיד התגאנו על הזונה בעברית, שמאחוריה עומדת אמא ציונית האומרת "גק כך!" אל תתנו את בנותיכן הטהורות למשכב קוריאני (שלא תדעו על דבר כזה! פויה!) "... כאן המודעה נקטעה!

* לשאלתי מדוע היו צריכים לעשות את שתילת המטלעה בפרויקט באמצעות קבלן, ענה לי מרכז הבנין, שאחרת זה לא היה נעשה והחורף מחקר. אמרתי לו שאני בטוח שכל דיירי השכון החדש היו שמחים לצאת עם ילדיהם או הלעדיהם לעבודה, השיב לי במבט של תמיהה. מה שכווא הוא, שלא שאל אם יש המוכנים להתנדב ואיש לא חשב כנראה שעדיין קיימים אנשים כמוני שמתביישים מן העובדה שמביאים קבלן לשתל בשבילי !!

* ראיתי פילים בעפולה! לא, לא הייתי שחוי. נסעתי בחזרה מלוד וראיתי שני פילים ושני ילדים רוכבים עליהם. כשהערתם "גמלים מזמן לא ראיתי בעפולה, אבל פילים? אולי אג"ד מנסה ליעל את השרות" אמר חייל שנסע אתי "יש קרקס בעפולה". ולפני שיכולתי לומר "מה יש? עם ממשלה כזאת כל מדינת ישראל קוקס" ראיתי את האהלים. חבל. הרעיון של פילים בעפולה כחלק של הפתרון לבעיה היהודית מאד קוסם לי.

* שמא לא אכתב שוב לפני ראש השנה: שנה טובה וגמר חתימה טובה לכל קוראי טור זה - שנעלבו ושלא נעלבו ואף לאלה שלא קראו

אריק

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

השתתפותינו הכנה בצערה של פילים קולט ובני משפחתה

במות האם/הטבתא

ארה"ב

4

מסמך המזכירה

31.8.79

לכבוד מזכירות כפר הנשיא.

הננו פונים אליכם בכדי שתתייחסו לבעית חדרי הנעורים עבור כחתנו, כיחת כנרת. עד עכשיו לא זז דבר לקראת מועד ההעברה לחדרי הנעורים, ולא דובר על נושא זה כלל, שנדחק לצד.

לכן הננו מבקשים את מעורבותכם בענין בתקווה שזו תעזור לשיפור המצב הקיים.

בתודה,

כיחת כנרת.

העתק: מרכז ועדת הנעורים.

3.9.79

י"א באלול תשל"ט

לנערי כיחת כנרת שלום רב !

קודם כל הרשו לי לברך אתכם על הצורה הנאה והמכובדת של פנייחכם. אני מבינה עד כמה הנושא לוחץ עליכם, דבר ההעברה לשכון עצמאי, ומבטיחה לכם שאין הוא יורד מסדר היום כלל.

מצד שני בודאי תבינו שהעברתכם כרוכה בשרשרת של העברות, ואלה בתהליך של בצוע.

מה שנוגע לי. עומדת על הפרק ישיבה דחופה עם ועדת השיכון, ונקודה שהדברים יתחילו לזוז.

להתראות בחנוכת הבית !

בברכה,

אנגה ס'
מזכירה

העתק: ועדת הנעורים.

נדליק נר לזכרו של

חנן זהבי

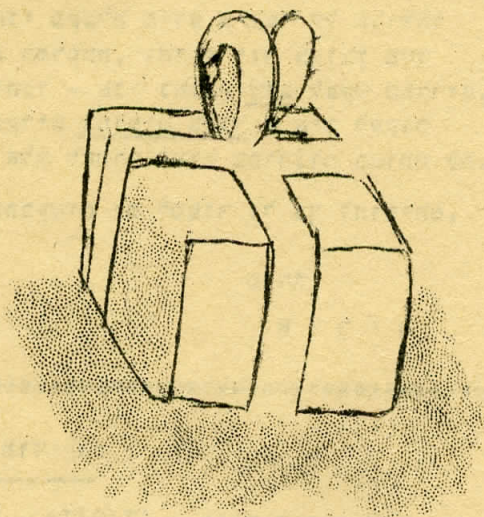
כז' באלול - תש"י

ימי נישואין

22.9 - שולמית וג'וני פרנק

שרה ודוד דיבולט

ימי הולדת

16.9 - שמואל חצור

נעמה דבולט

18.9 - עודד אבידור

אנדריה לוי

דוד אבו

19.9 - אילנה רוז

20.9 - בברלי בן-חיים

21.9 - שאולה אלמן

ירון סינה

יוחנן סלע

22.9 - גב' ראי לברט

גב' חוה פרנק

מ י ל ו ת ת ו ד ה !
=====

ברצוננו להודות לצוות המרפאה על הספול המסור באמו של ג'רי, אשר חלתה פתאום בזמן ביקורה בארץ.

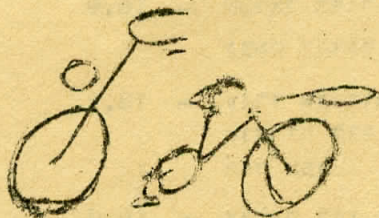
במיוחד מודים אנו לד"ר הרופא, אשר בקר אותה יום-יום במשך שבועיים, אפילו אחרי יום קשה במרפאה, וכשלא יכול להגיע, דרש בשלומה.
לא פחות היה הספול של שני האחיות, שרה ודינה, שנתנו לא רק ספול אלא גם גישה טובה ונעימה. לדעתנו, צוות המרפאה הוא צוות טוב ומסור.
כמו-כן ברצוננו להודות לאחיות פילים ופנינה על ספולן המסור ויחסן הטוב בזמן התורנויות.

תודה רבה,

דיאן נג'רי.

תיקון טעות: בעמ' 2 של עלון זה במאמר של אריק "מן הכיתה לחרושת" נשמטו מספר שורות בסוף המאמר (4 שורות לפני הסוף. צריך להיות "... כי תפקידי החינוך הם חיוניים והעבודה מלווה ביגע, כאב והרבה תסכול.
ובינתיים אין שעמום. אם כי חסר לי לפעמים פרצוף צעיר שנדלק פתאום בהקלט ניצוץ של השראה. יש צוות במפעל ויש "וכו' ולא כפי שנכתב.
עמכם ועם אריק הסליחה !

סוף - תולדות

אל תלמידי ב"ס עמק החולה:

הנני מבקשת מכל אלה, המטאירים את
האופנים במשך כל היום -
בחנייה על יד המרפאה, להעמיד אותם
במקנים מתחת המועדון!

כך ישאר מקום פנוי לאלה, הבאים ושבים
מן הארוחות.

תודה,

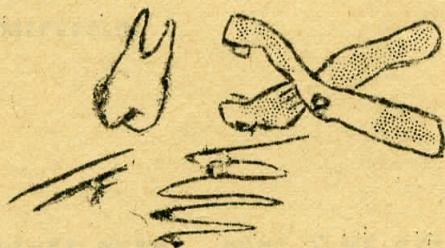
מ.י.ה

הודעה ממרפאת השיניים

רופא השיניים יוצא למילואים

מ 16/9 - 7/10

במקרים דחופים נא לפנות לורני.

מרכזת וועדת הבריאות מבקשת:

היות ואני מקבלת מידע חיובי על עבודתו
של צוות המרפאה, והיות וזה כמובן מאד
משמח אותנו - אני נאלצת שוב לבקש מחברים,
שחץ ממקרים דחופים בלבד - אין לפנות
לרופא, אלא לאחות שהיא בתורנות באותה עת.
חברים מתבקשים גם למסור על כך להוריהם.

תודה,

א.ר.ת

המרפאה מודיעה:

ביום ג' - 17/9/79 - יבוא הגניקולוג

ד"ר ח.נ.ה

הוא יקבל חברות משעה 14.00

המעונינות מתבקשות להרשם במרפאה.

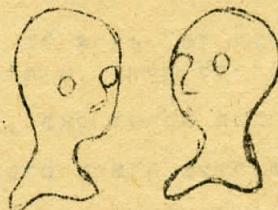
תודה.

מהמספרה:

לא תהיינה "תסרוקות מיוחדות"

לראש השנה - התור יהיה כמו בכל שבוע.

צוות הספריות

PARENT'S NEWSLETTER

13/9/79

Once again the holidays are almost upon us, and as usual we all received a questionnaire from Notta on seating arrangements. We hope that you have answered the necessary questions and returned your form, otherwise you may find yourselves celebrating Succoth a couple of weeks early.

Mrs Alice Epstein has returned from her trip abroad. We hope it was enjoyable.

The two Esthers (Phillips and Solomon) have returned from what appears to have been a very pleasant stay in Nahariya.

It is noted that Aricl and Edva Cina are back in our midst.

Mr Maser (Asaph's Father) is visiting again. We look forward to seeing his smiling face in the dining room.

Haidressing:-

There will be no "special hair-setting" for Rosh Hashana--
We shall be working as we normally do each week.

Thb Hairdressing staff.

Our deepest condolences to Phyllis Collet and family on the death of her Mother.

Birthdays:-

Shmuel Hazor	16/9	Beverley Ben-Haim	20/9
Naama Devalit		Shaula Elman	21/9
Odod Avidor	18/9	Yaron Cina	
Andrea Levy		Yohanan Sela	
David Abu		Ray Lavcart	22/9
Ilana Rose	19/9	Havah Frank	

Wedding Anniversaries

Shlomit and Johnny Frank	22/9
Sara and David Devalit	

Congratulations to all.

In Memoriam

Hanan Zahavi	19/9
--------------	------

SHABAT SHALOM.

Stop press :

Welcome home to Betty and Yitzhak Eder, just arrived home from their trip abroad.